

ІНСТРУКЦІЯ
для медичного застосування препарату
ЦЕФТАЗИДИМ
(CEFTAZIDIME)

Загальна характеристика:

міжнародна назва: ceftazidime;

основні фізико-хімічні властивості: майже білий або жовтуватий порошок;

склад: 1 флакон містить цефтазидиму пентагідрату 0,5 г або 1 г у перерахуванні на цефтазидим;

допоміжні речовини: натрію карбонат.

Форма випуску. Порошок для приготування розчину для ін'єкцій.

Фармакотерапевтична група. Протимікробні засоби для системного застосування. Цефалоспорины третього покоління. Код АТС J01D D02.

Фармакологічні властивості.

Фармакодинаміка. Цефтазидим є антибактеріальним препаратом групи цефалоспоринов III покоління, володіє широким спектром і діє бактерицидно, порушує синтез клітинної стінки мікроорганізмів, стійкий до дії більшості бета-лактамаз. Препарат активний щодо грамнегативних мікроорганізмів *Haemophilus influenzae*, *Neisseria gonorrhoeae* та інших *Neisseria spp.*, більшості представників родини *Enterobacteriaceae* (*Citrobacter spp.*, *Enterobacter spp.*, *Escherichia coli*, *Klebsiella pneumoniae* та інші *Klebsiella spp.*, *Morganella morganii* та інших *Morganella spp.*, *Proteus mirabilis* (у тому числі індолпозитивний), *Proteus vulgaris* та інших *Proteus spp.*, *Providencia rettgeri* та інших *Providencia spp.*, *Serratia spp.*), *Acinetobacter spp.*, *Haemophilus parainfluenzae* (включаючи штами, стійкі до ампіциліну), *Pasteurella multocida*, *Salmonella spp.*, *Shigella spp.* та *Yersinia enterocolitica*. Цефтазидим має найвищу активність серед цефалоспоринов III покоління відносно *Pseudomonas aeruginosa* та збудників внутрішньогоспітальної інфекції. Препарат активний відносно грампозитивних бактерій: *Micrococcus spp.*, *Streptococcus pneumoniae*, *Streptococcus mitis*, *Streptococcus viridans*, *Streptococcus aureus*, *Streptococcus pyogenes* грипу А та інших *Streptococcus spp.* (за винятком *Streptococcus faecalis*), штамів, чутливих до метициліну: *Streptococcus epidermidis*, *Streptococcus aureus*. Цефтазидим активний відносно анаеробних бактерій: *Bacteroides spp.* (більшість штамів *Bacteroides fragilis* – резистентні), *Clostridium perfringens*, *Peptostreptococcus spp.*, *Peptococcus spp.*, *Propionobacterium spp.* Препарат неактивний відносно метицилінстійких штамів *Campilobacter spp.*, *Chlamydia spp.*, *Clostridium difficile*, *Enterococcus spp.*, *Listeria monocytogenes* та інших *Listeria spp.*, *Streptococcus epidermidis*, *Streptococcus aureus* та *Streptococcus faecalis*.

Фармакокінетика. Після введення препарат швидко розподіляється в організмі людини та досягає терапевтичних концентрацій у більшості тканин та рідин, включаючи синовіальну, перикардіальну та перитонеальну рідину, а також у жовчі, сечі та мокротинні. Розподіл препарату відбувається також у кістковій тканині, міокарді, жовчному міхурі, шкірі та м'яких тканинах у концентраціях, достатніх для лікування інфекційних захворювань, особливо при запальних процесах, що посилюють дифузію препарату. Погано проникає через неушкоджений гематоенцефалічний бар'єр, але концентрація препарату, що досягається в спинномозковій рідині, достатня для лікування менінгіту. Оборотно зв'язується з білками плазми крові (менше 15 %), при цьому бактерицидну дію чинить тільки у вільному вигляді.

Максимальна концентрація при внутрішньом'язовому введенні 1 г препарату через 1 годину становить 39 мкг/мл.

Час досягнення максимальної концентрації після внутрішньом'язового введення - 1 година. Концентрація препарату, що становить 4 мкг /мл, зберігається протягом 6-8 годин. Терапевтична концентрація в плазмі крові утримується протягом 8 -12 годин. Період напіввиведення у разі нормального функціонування нирок становить 1,8 години; при порушеннях - 2,2 години. Об'єм

розподілу препарату - 0,21-0,28 л/кг. Препарат накопичується в м'яких тканинах, нирках, легенях, кістках, суглобах та серозних порожнинах.

Не метаболізується в печінці, порушення її функцій не впливає на фармакодинаміку та фармакокінетику препарату. Дозування для пацієнтів із печінковою недостатністю не потребує коригування.

Виводиться у незмінену стані нирками приблизно 80-90 % препарату (70 % введеної дози виводиться через перші 4 години) протягом доби шляхом клубочкової та канальцевої фільтрації однаковою мірою. При порушенні функції нирок рекомендується зниження дози.

Показання для застосування.

Інфекції, спричинені чутливими до цефтазидиму мікроорганізмами:

- інфекції дихальних шляхів, включаючи інфекції нижніх дихальних шляхів у пацієнтів із муковісцидозом;
- інфекції сечових шляхів (у тому числі передопераційна профілактика у разі трансуретральної простатектомії);
- інфекції шкіри і м'яких тканин;
- інфекції жовчних шляхів;
- інфекції черевної порожнини;
- інфекції кісток і суглобів;
- інфекції, пов'язані з перитонеальним діалізом та тривалим амбулаторним перитонеальним діалізом;
- менінгіт, обумовлений аеробними грамнегативними мікроорганізмами;
- тяжка нейтропенія (у комбінації з іншими антимікробними препаратами, наприклад, аміноглікозидами).

Спосіб застосування та дози. Зазвичай доза для дорослих та дітей старше 12 років становить 1 г кожні 8 - 12 годин. При тяжкому перебігу захворювання (менінгіт, тяжкі гінекологічні та внутрішньочеревинні інфекції, інфекції, що загрожують життю в пацієнтів із ослабленим імунітетом) препарат вводять внутрішньовенно по 2 г через кожні 8 годин.

При інфекціях кісток і суглобів вводять внутрішньовенно по 2 г препарату з інтервалом 12 годин.

При неускладнених захворюваннях сечовивідних шляхів призначають внутрішньом'язово або внутрішньовенно по 250 мг через кожні 12 годин; при ускладнених захворюваннях сечовивідних шляхів – по 500 мг кожні 8-12 годин.

При інфекціях легень, спричинених *Pseudomonas spp.*, та муковісцидозі призначають внутрішньовенно з розрахунку 30-50 мг/кг з інтервалом 8 годин (добова доза не повинна перевищувати 6 г).

У дорослих з нирковою недостатністю, залежно від її ступеня, рекомендується наступне дозування:

Кліренс креатиніну (мл/хв)	Доза
> 50	Див. розділ «Рекомендована доза для дорослих»
31–50	По 1 г кожні 12 годин
16–30	По 1 г кожні 24 години
6–15	По 500 мг кожні 24 години.
< 5	По 500 мг кожні 48 годин.
Пацієнти, які знаходяться на гемодіалізі.	Початкова доза – 1 г, а потім по 1 г після кожного сеансу гемодіалізу.
Пацієнти, які знаходяться на перитонеальному діалізі.	Початкова доза – 1 г, а потім по 500 мг кожні 24 години.

Літнім пацієнтам не слід перевищувати дозу 3 г/добу.

Наведені показники є орієнтовними, тому в пацієнтів із порушеннями функції нирок рекомендується контролювати рівень препарату в сироватці крові, що не повинен перевищувати 40 мг/л.

При перитонеальному діалізі додатково до внутрішньовенного введення препарат можна включати в діалізний розчин у концентрації 125-250 мг на 2 л діалізного розчину.

Цефтазидим необхідно застосовувати ще протягом 2 днів після зникнення симптомів інфекції, однак при ускладнених інфекціях терапія може бути тривалішою.

Приготування розчину.

Розчин готують безпосередньо перед введенням.

Внутрішньом'язове введення. Для приготування розчину використовують стерильну воду для ін'єкцій або 0,5 чи 1 % розчин лідокаїну (1,5 мл, 3 мл для 0,5 г та 1 г відповідно). Розчин вводять глибоко у верхній зовнішній квадрант великого сідничного м'яза або в латеральну частину стегна.

Внутрішньовенне струминне введення. Для приготування розчину використовують стерильну воду для ін'єкцій. Розчин вводять повільно протягом 5 хв.

Внутрішньовенне краплинне введення (інфузія). На першому етапі розчин готують як для внутрішньовенного струминного введення. На другому етапі отриманий розчин додатково розводять у 100 мл рідини для внутрішньовенного введення.

При приготуванні розчинів для ін'єкцій/інфузій в діапазоні концентрацій цефтазидиму від 20 мг/мл до 333 мг/мл порошок Цефтазидим можна змішувати з такими розчинами:

- 0,9 % розчин натрію хлориду (фізіологічний розчин);
- 5 % розчин глюкози;
- 5 % розчин глюкози + 0,9 % розчин натрію хлориду;
- розчин Рінгер-лактатний.

Розчин вводять повільно протягом 1,5 - 2 годин безпосередньо у вену або в трубку інфузійної системи. Новонародженим та дітям віком до 1 місяця препарат призначають внутрішньовенно із розрахунку 30 мг/кг маси тіла через кожні 12 годин.

Дітям віком від 1 місяця до 12 років препарат призначають внутрішньовенно із розрахунку 30-50 мг/кг маси тіла через кожні 8 годин (добова доза не повинна перевищувати 6 г).

Побічна дія.

З боку шлунково-кишкового тракту (ШКТ): нудота, блювання, діарея, запор, метеоризм, біль у животі, дисбактеріоз, порушення функції печінки (підвищення активності печінкових трансаміназ, лужних фосфатаз, гіперкреатинемія); в поодиноких випадках – стоматит, глосит, псевдомембранозний коліт.

З боку нервової системи і органів чуття: запаморочення, головний біль.

З боку органів кровотворення: гемолітична анемія, гіпокоагуляція, тромбоцитопенія, гранулоцитопенія, нейтропенія та лейкопенія.

З боку сечовидільної системи: порушення функції нирок (азотемія, підвищення вмісту сечовини в крові), олігурія, анурія.

Алергічні реакції: кропив'янка, свербіж, висипання, підвищення температури тіла або пропасниця; в поодиноких випадках – анафілактичний шок, ангіоневротичний набряк, токсичний епідермальний некроліз (синдром Лайєлла), синдром Стівенса-Джонсона, еозинофілія.

Місцеві реакції: флебіт, болючість у місці введення або по ходу вени, біль та інфільтрат у місці введення.

Інші: носові кровотечі, кандидоз, суперінфекція.

Протипоказання.

Підвищена чутливість до цефалоспоринів або натрію карбонату.

Підвищена чутливість до пеніцилінів або будь-яких інших бета-лактамних антибіотиків. Вагітність і період годування груддю.

Передозування.

Симптоми. Введення надто високих доз може спричинити запаморочення, судомні напади, парестезії, головний біль.

Лікування. Оскільки специфічний антидот відсутній, лікування симптоматичне та підтримуюче. У випадках тяжкого передозування, коли консервативна терапія не допомагає, концентрація препарату в крові може бути зменшена за допомогою гемодіалізу.

Особливості застосування.

Необхідно ретельно переглянути співвідношення користі та ризику для пацієнтів за наявності нижчеперелічених захворювань чи станів:

кровотечі в анамнезі;

захворювання ШКТ в анамнезі, особливо неспецифічний виразковий коліт;

у пацієнтів з алергією на пеніциліни спостерігається перехресна підвищена чутливість до цефалоспоринів (3-7 %). Хоча у багатьох пацієнтів з алергією на пеніцилін, що проявляється у вигляді висипу, цефалоспоринони застосовували без небажаних наслідків, рекомендується з обережністю призначати Цефтазидим. Всі цефалоспоринони можуть перешкоджати синтезу вітаміну К внаслідок пригнічення мікрофлори кишечника, що може зумовити зниження рівня залежних від вітаміну К факторів згортання крові, і в поодиноких випадках призводить до гіпотромбінемії та кровотечі. Призначення вітаміну К швидко усуває гіпотромбінемію. У тяжких випадках захворювань літніх пацієнтів, виснажених хворих, у пацієнтів із порушенням функції печінки та при неповноцінному харчуванні існує найбільший ризик виникнення кровотечі.

У деяких пацієнтів під час або після застосування цефалоспоринів може розвинути псевдомембранозний коліт, що спричиняється токсином *Clostridium difficile*. У легких випадках достатньо відмінити препарат, у тяжких - рекомендується відновлення водно-сольового і білкового балансу. Якщо перераховані заходи не допомагають, призначають метронідазол, бацитрацин, ванкоміцин.

Вагітність і годування груддю.

Експериментальних даних ембріотоксичної та тератогенної дії Цефтазидиму не отримано, однак в період вагітності препарат призначають лише тоді, коли очікувана користь для матері перевищує потенційний ризик для плода.

Цефтазидим у невеликих кількостях виділяється з грудним молоком, тому жінкам, які лікуються цим препаратом, слід припинити годування груддю.

Вплив на здатність керувати транспортними засобами та працювати зі складними механізмами.

У період лікування препаратом може знижуватися здатність концентрувати увагу, що слід враховувати при керуванні автомобілем або виконанні роботи, яка вимагає посиленої уваги, особливо при одночасному вживанні алкогольних напоїв.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами. Фармацевтично сумісний з наступними розчинами: при концентрації від 1 до 40 мг/мл - натрію хлорид 0,9 %, натрію лактат, розчин Гартмана, глюкоза 5 %, натрію хлорид 0,225 % у глюкозі 5 %, натрію хлорид 0,45 % у глюкозі 5 %, натрію хлорид 0,9 % у глюкозі 5 %, натрію хлорид 0,18 % у глюкозі 4 %, глюкоза 10 %, декстран 40:10 % в розчині натрію хлориду 0,9 %, декстран 40:1 % у глюкозі 5 %, декстран 70:6 % у розчині натрію хлориду 0,9 %, декстран 70:6 % у глюкозі 5 %. При концентрації від 0,05 до 0,25 мг/мл Цефтазидим сумісний із розчином для інтраперитонеального діалізу (лактат).

Для внутрішньом'язового введення Цефтазидим може бути розведений розчином лідокаїну гідрохлориду 0,5 % або 1 %. Обидва компоненти зберігають активність, якщо Цефтазидим (концентрація Цефтазидиму 4 мг/мл) додають до таких розчинів, як: гідрокортизон (гідрокортизону натрію фосфат) 1 мг/мл у розчині натрію хлориду 0,9 % або розчині глюкози 5 %, цефуроксим (цефуроксим натрію) 3 мг/мл у розчині натрію хлориду 0,9 %, клоксацилін (клоксацилін натрію) 4 мг/мл у розчині натрію хлориду 0,9 %, гепарин 10 МО/МЛ або 50 МО/МЛ в розчині натрію хлориду 0,9 %. При змішуванні розчину Цефтазидиму (500 мг у 1,5 мл води для ін'єкцій) і метронідазолу (500 мг /100 мл) обидва компоненти зберігають свою активність.

За необхідності, для посилення антибактеріальної активності щодо *Pseudomonas aeruginosa*, можливе сумісне застосування Цефтазидиму з аміноглікозидами (гентаміцин, амікацин). При цьому для зменшення токсичного ефекту препарати слід вводити в різні ділянки (при внутрішньом'язових ін'єкціях) та з інтервалом не менше ніж 1 година.

У разі одночасного застосування Цефтазидиму і хлорамфеніколу слід звертати увагу на можливу антагоністичну дію.

Одночасне введення Цефтазидиму (у високих дозах) і нефротоксичних препаратів може спричинити негативну дію на функцію нирок.

Одночасне застосування Цефтазидиму з аміноглікозидними антибіотиками або з діуретиками (фуросемід) може спричинити нефротоксичність (ураження функції нирок). Рекоменується моніторинг функції нирок, особливо при застосуванні високих доз аміноглікозидів або при тривалій терапії через потенційну нейротоксичність і ототоксичність аміноглікозидних антибіотиків.

Умови та термін зберігання. Зберігати в захищеному від світла і вологи, недоступному для дітей місці при температурі не вище 25 °С.

Термін придатності – 2 роки.

Умови відпуску. За рецептом.

Упаковка. По 0,5 г та 1 г порошку у флаконах № 1.

Виробник. «Інсепта Фармасьютікалз Лтд», Бангладеш.

Ахмед Менш, 24 Шантінагар, Чамелібаг, Дакка-1217, Бангладеш.

Адреса. «Інсепта Фармасьютікалз Лтд», Бангладеш.

Ахмед Менш, 24 Шантінагар, Чамелібаг, Дакка-1217, Бангладеш.